

ELEGANT TÅNGRÄKA

Den eleganta tångräkan, som också kallas kortfingrad tångräka, liknar mycket den långfingrade tångräkan i Östersjön. Den eleganta tångräkan har tydligt randig kropp och är nästan genomsiktig med blåa band på sina klor. Den blir ungefär 3-6 cm lång. Den har under 2000-talet blivit vanligare än den ursprungliga tångräkan i Östersjön. Arten har troligen spridit sig med båttrafiken från Svarta havet och Medelhavet till Östersjön och Skärgårdshavet. Tillsvärdare känner man inte till vilka konsekvenser arten har på ursprungliga arter i Östersjön.

BLÅMUSSLA

Blåmusslan lever i stora kolonier, som täcker ytor från några kvadratmeter till flera hektar och de uppskattas filtrera en vattenmängd som motsvarar hela Östersjöns vattenvolym varje år. Blåmusslan är en bra indikator på förändringar i vattenkvaliteten, eftersom den absorberar näringsämnen och föroreningar ur vatten. Blåmusslan äter växtplankton som den fångar genom att skapa en vattenström med hjälp av sina gälar. Blåmusslan fäster sig i hårda underlag med trådar, som kallas byssus.

MINDRE HAVSNÅL

Den mindre havsnålen är en fisk, fast den närmast liknar en mask. Den är släkt med sjöhästar. Vuxna individer saknar både bröst- och stjärtfenor. Liksom hos sjöhästarna är det hanen som bär på äggen. De läggs i en liten fåra på magen där äggen sitter fastklitrade tills de kläcks efter ca 4 veckor. Havsnålen har en snabbeliknande mun, som den använder till att suga i sig fiskyngel och små kräftdjur. De är gul-gröna till färgen, men honan har också vackra blåa mönster. Vid parning blir båda färggrannare och hanen får en gul nos.

TÅNGSNÄLLA

Tångsnällan är en lång, rörformad fisk som kan bli upp till 35 centimeter lång. Den har inte fjäll, istället är kroppen klädd med brungrå benplattor. Den har fler fenor än havsnålen och använder sin smala snabelliknande mun till att suga i sig smådjur, till exempel plankton. Hanen har två hudveck på buken, som bildar en yngelpåse där hanen förvarar äggen som sedan kläcks till yngel.

VITFINGRAD BRACKVATTENSKRABBA

Slamkrabban kallas också för vitfingrad brackvattenskrabba. Denna krabba kom till Finland från Nordamerika med lastfartyg och kan därför ses som en främmande art i Östersjön. Krabban påträffades för första gången i Nådendal år 2009. Nu finns den längs hela Finlands södra kust och på Åland. Slamkrabban är liten. En vuxen krabbas ryggsköld är ca 2,5 cm. Den äter snäckor, musslor, maskar och småfiskar. Slamkrabban verkar ha kommit för att stanna i Skärgårdshavet, men vi känner inte ännu till vilken påverkan den har på övriga arter i ekosystemet.

VANLIG TÅNGRÄKA

Tångräkan är ett kräftdjur med tio ben och den blir 5 cm lång. Den lever i ålgräs eller blåstång där den fångar maskar och andra kräftdjur till föda. Den kan också vara kannibal och äta andra tångräkor. Tångräkan leker en till två gånger per år och honan bär sedan de 300 till 2 500 äggen under stjärten, tills de kläcks efter ungefär en månad. De flyttar till djupare vatten på vintern. Långfingrad tångräka liknar mycket dess elegantare släkting kortfingrad tångräka, som har ett blått "armband" på frambenen.

TÅNGMÄRLA

Tångmärlorna lever i grunt vatten bland alger och tångruskor. De är allätare och äter både levande och döda organismer, mest små alger. Olika fiskarter och strandfåglar äter igen tångmärlor. Under vår och sommar kan man se att tångmärlorna sitter ihop två och två. Den mindre är en hona som hanen håller fast tills honan ömsar skal, först då kan de para sig.

STORSPIGG

Storspiggen känns igen på de tre taggarna vid ryggfenan. Under leken blir hanen vackert röd på buken. Den bygger ett bo, som den vaktar på ett mycket aggressivt sätt. Rovfiskar och fiskätande fåglar använder storspiggen som föda. Storspiggen äter djurplankton och bottendjur, men också ägg och larver från andra fiskar. Storspiggen kan bli 3-4 år gammal och upp till 10 cm lång.

TÅNGGRÅSUGGA

Tånggråsuggan lever bland alger och växter i grunda vatten där den äter små, trådformiga alger och tång. Den kan bli lite mer än ett år gammal och är 20-30 mm lång. Tånggråsuggan är en mästare på att kamouflera sig och kan ändra färg beroende på ytan den befinner sig på. Det vetenskapliga namnet kommer från grekisk mytologi. Eidothea var havsgudinna och dotter till Proteus.

ÖRONMANET

Öronmaneten är genomskinlig, platt och rund. Namnet kommer av att de fyra blekrosa förökningsorganen ser ut som öron ovanifrån. Öronmaneten äter plankton, mindre kräftdjur och fiskyngel. Öronmaneten har fyra korta munarmer som för födan till dess mun. Dessa är försedda med svagt bedövande nässeceller som människor oftast inte kan känna av. Öronmaneten har två livsstadier, den första är en fastsittande polyp, sedan blir den frisimmande.

SLÄT HAVSTULPAN

Havstulpanerna är kräftdjur som förekommer i salt- och brackvatten. De genomgår två larvstadier före de sedan fäster sig på en hård yta som tex. en sten, en klippa, en båtbottn eller ett annat djur såsom valen. Larven undersöker olika ytor med sina antenner och då den har hittat ett lämpligt ställe fäster den sig med ett klabbigt lim. Limmet ombildas till en vuxen havstulpan och som vuxen fortsätter havstulpanen att växa genom att bygga på skalplattorna med nytt material. Plattorna byts inte ut och djuret lämnar aldrig skalet.

Skärgårdshavets Biosfärområde Saaristomeren Biosfärialue